

OBLAPIONY (3) *part praet pass pf*

obląpiony (2), **obląpion** (1).

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg m N obląpiony (1), (praed) obląpion (1) Mącz. ◇ pl A subst obląpion(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: obląpiony od kogo (1).

Sł stp s.v. obląpić, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obląpić.

Objęty, otoczony rękami; complexus Mącz, Calep (3) : In complexum alicuius venire, Być obląpion od kogo. Mącz 480b; Calep 227b.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »obląpiony wodami« (1): Ten pożegnawszy śwę Filáńdłkie grody/ Y obląpione wodami narody/ Ná Thron dziádowłki łzcześliwie wstępue [Pan morzowładny] GrochKal 21.

Synonim: objęty.

Cf OBLĄPIĆ